

TUDENGILEHT

Estonian Business School - Detsember 2008

Piret Dubout: "Õpi olema rahul sellega, mis sul on!"

Loe lk 10-13

Praegu on õige aeg
haridusse investeerida
Lk 5

Meie üliõpilasesindus
Lk 6-9

Ülikool ja tööturg Bilbaos
Lk 14

Ebsikana Prantsusmaal
Lk 15-16

Life in Beijing
Lk 17-19

Kas oled mõelnud
töötamisest välismaal?
Lk 21-22

Kas asjad teevad meid õnnelikuks?

Käesoleva lehe vilistlasintervjuud tehes jäi minu mõtteisse kummitama Piret Mürk-Dubouti lause „Õpi olema rahul sellega, mis sul on”. Otse loomulikult me peame unistama ja oma unistuste poole püüdlema, kuid samas ei tohiks me unustada, et kõik asjad ei pruugi täide minna ega teha sind üdini õnnelikuks. Kui oled terve, perekonnal-sõpradel-tuttavatel läheb hästi, teed seda, mis sulle meeldib ning sul on katus pea kohal, siis poleks justkui suurt põhjust nuriseda. Sellest hoolimata me teeme seda. Ka mina. Miks?

Arvan, et põhjus seisneb meie ühiskonnas. Meie asjadesaamise ning naabrile ärapanemise ühiskonnas. Enamiku inimeste igapäevaelu muserdab nende pikk-pikk soovide nimekiri – maja mere ääres, kaks autot peres, viimase malli mobiiltelefonid, mõttetult kallid firmariided igaks uueks hooajaks, mitu puhkusereisid aastas jne jne. Aga kui me laename end lõhki, kasutame kuust kuusse krediitkaarti ning seejärel saame kõik, mida soovime, kas me siis ikkagi oleme rahul ja õnnelikud? Otse loomulikult mitte, sest mida rohkem oma soove me täidame, seda rohkem me ka tahame. See on justkui haigus. Eesti haigus.

Paar nädalat tagasi sattusin vaatama ETV saadet „Meie Euroopas”, kus esines üks kunstnikuhingega eestlanna, kes oli kolinud Hispaaniasse. Ta oli seal omale saanud kõik, millest ta Eestis olles oli unistanud – päris oma väikese ateljee. Ning lisaks oli tema süda seal rahul – ta tundis, et kuulub sinna. Ta oli jäägitult õnnelik, et oli otsustanud hüpata tundmatus kohas pea ees vette, trotsides kõiki raskusi,

Erakogu

Triin Rebane.

mis sellel teel esinesid. Jah, ta oleks ilmselt elanud Eestis luksuslikumalt, kuid mis kasu on hunnikust materiaalsest varast või töökohast, kus makstakse hästi, kuid töö tegemine on igapäevane piin? Head kasu selles ilmselt polegi, kui just raha iseeneses kedagi jäägitult õnnelikuks ei tee.

Seesama eestlanna käib siiani paar korda aastas Eestis, maksimaalselt kaks nädalat korraga. Rohkem ta lihtsalt ei kannata. Miks? Sellepärast, et pärast paari siin viibitud nädalat tekib tal ühiskonna surve juba tunne, et peab ostma uhkema mobiiltelefoni, võimsama auto ning tuluuue plasmatelevi, kuigi kõik vanad mainitud esemed on igatepidi töökorras. Talle tundub see täiesti müstilisena. Ja see suur asjade tagaajamine ongi üheks põhjuseks, miks ta veel niipea tagasi Eestisse tulla ei taha.

Olen üritanud välja mõelda või aru saada, kas tõesti teevad asjad ja raha inimesi õnnelikuks? Kahjuks saab sellele küsimusele vastata igati vaid enda eest. Minu jaoks on aga kindel, et mõttetute asjade kokkukuhjamine on rumalus ning mida vanemaks saan, seda rohkem ma sellest ka aru hakkam saama.

Triin Rebane

Jokes related to the financial crises

Three investment bankers are sitting outside a coffee shop, sipping glumly on their cappuccinos. The first one says “It’s terrible, I have lost five million on my accounts this morning, there is no way to recover my losses. When I get back inside I’m going to go past my office, up to the fifth floor, open a window and jump out!” The second one says “You think that’s bad; I’ve lost nine million on my accounts in the last hour, I have nothing left. I’m going to ride the lift all the way up to the ninth, open a window and jump out!” The third one says “I’m glad our building only has fourteen floors.”

Sisukord

Peatoimetaja veerg	2
Uudised	3
Delegation from Arkhangelsk	4
Norwegian Day	4
Praegu on õige aeg haridusse investeerida	5
Telli praktikakoht koju kätte!	5
Meie üliõpilasesindus	6-9
Piret Dubout: „Õpi olema rahul sellega, mis sul on!”	10-13
Ülikool ja tööturg Bilbaos	14
Anna Mõtlük: “Igaüks, kes on kahe vahel – kas minna või mitte -, võiks kindlasti minna!”	15-16
Life in Beijing vol. 2	17-19
Kas oled mõelnud töötamisest välismaal?	21-22
Tänased noored on tuleviku eestvedajad	23

Toimetatus

Peatoimetaja: Triin Rebane

Küljendaja: Piret Lain

Keeletoimetajad: Killu Paldrok, Nicola Hijlkema

Fotograafid: Rain Dorbek, Kristelle Sõöt,

Dimitri Korobtsov, Airi Saks

Toimetus: Kaarel Tamm, Birgit Simm, Liisa

Toomlaid, Erkki Saarniit, Annika Neumann,

Kaspar Kägu

Kirjutage meile: tudengileht@ebs.ee

Helistage: 665 1365

Või astuge läbi: ruum 208

Väljaandja: EBSi üliõpilasesindus

Trükk: EBS Print

Tiraaž: 2000

Uuringu võitjad selgunud!

EBSi üliõpilasesinduse rahulolu-uuringu lõpuni täitnute vahel loositi välja rohkelt auhindu väärtuses üle 40 000 Eesti krooni.

Peaaahinna, Londonis koolitusel "Breakthrough to Success" osalemise koos lennupiletitega kahele, väärtusega ca 39 000 krooni, võitis ebsikas, kelle e-posti aadress on dagmar5@hotmail.ee.

EBSi balli piletid kahele väärtuses 1000 krooni võitis uuringus osaleja, kelle e-posti aadress on prumessen@yahoo.com.

28. novembril toimuva üliõpilasesinduse uhke sünnipäevapeo "Extremely Better Stronger" piletid võitsid neli inimest, kelle e-posti aadressid on

siil@mail.ee

helena@airproxy.ee

Liina006@hotmail.com

kadrinkassuk@yahoo.com

100-kroonise vautšeri ostmaks üliõpilasesindusest EBSi sümbolitega tooteid võitsid viis inimest, kelle e-posti aadressid on

kristi.sits@mail.ee

annkally@hotmail.com

rsspotlight@gmail.com

veronika.vaaks@schiedel.ee

taivo@hansabuss.ee

Auhinnad saab kätte EBSi üliõpilasesinduse ruumist 208, Lauteri 3, Tallinn. Võitjatega võetakse ühendust e-posti teel. Üliõpilasesindus õnnitleb kõiki võitjaid ning tänab uuringust osavõtjaid.

EBSi Veeõhtu 2008

EBSi üliõpilasesinduse üks olulisi ülesandeid on muuta tudengite elu huvitavamaks ja põnevamaks, pakkudes selleks erinevaid võimalusi. ÜE korraldatud üritused ei ole vajalikud üksnes ebsikate omavahelises suhtlemises, vaid nad täidavad ka selle eesmärgi, et tudengitele pakkuda erinevaid võimalusi ennast füüsiliselt proovile panna, näiteks spordis.

13. novembril toimus KalevSpas ebsikate muljeterohke „Veeõhtu”. KalevSpas sai nautida mõnusat mullivanni, ujuda sõprade seltsis ja saunas lõõgastuda. Kõige huvitavamaks tegevuseks sellel õhtul oli sukeldumine, mis paljudele väga meeldis. Peo tegi veel lahedamaks see, et sai veetorudest alla lasta, mida ainult vähesed proovisid. Üritusega olid kõik kohalolijad rahul, sest õpiti üksteist paremini tundma ja selle tulemusena valitses kogu aeg hubane õhkkond. Kindlasti tasub mainimist sealviibinute arvamus, et EBSi üritustel võiks osaleda rohkem rahvast. „EBSi üritustest osavõtt annab sulle juurde rohkem sõpru ja põnevaid kogemusi ning mälestusi terveks eluks.” Veeõhtu andis uusi kogemusi sukeldumise vallas ning meeldejäävaid mälestusi koos ebsikatega õhtut nautides.

EBSi tudengid on vägagi sportlikud ja ettevõtlikud. Miks mitte võtta üks õhtu vabaks, veeta see oma koolikaaslaste seltsis ja proovida erinevaid sportimisviise!

EBSi üritused detsembris

3. detsember korvpall

8. detsember talvine lõpuaktus

18. detsember EBSi kammerkoori jõulukontsert

19. detsember audoktorite promoveerimine ja vastuvõtt.

Audoktoriteks on

Dr. Peter Lorange, endine IMD president, Lausanne, Šveits

Dr. Leslie Young, Aasia keskuse juhataja, China University Hong Kong

20. detsember EBSi ball

Lisainformatsioon peagi tulekul!

Kohviautomaat – head joogid parema hinna ja kvaliteediga!

Miks oodata pikas sabas ja maksta kallist hinda? Ilmselt vaid harjumusest. Teisel korral arvutiklassi vastas on kohviautomaat, kust saab kohvi- ja kakaojooke, mustikajooki ja puljongit. Kohvijookid pressitakse rõhu all värskelt jahvatatud kvaliteetsetest ubadest. Automaadis saab maksta 1- ja 5-krooniste müntidega, mida saab vahetada ruumis 208, IT-osakonnas ja õppeosakonnas. Jookide hinnad on vahemikus 5 kuni 8 krooni. Kohviautomaat kuulub üliõpilasesindusele.

Delegation from Arkhangelsk

Eve Müür
International Exchange Coordinator
eve.myyr@ebs.ee

A delegation from Arkhangelsk State University of Technology visited EBS in the middle of November and were hosted by our International Office.

Five students and two academics, Andrey Kazakov and Ekaterina Sazanova, who belonged to the delegation spent one full week in Tallinn. The relationship of the two universities started years ago when the Arkhangelsk people showed interest in starting cooperation activities with EBS. The time was finally ready to have a real meeting and get to know each other personally. With the help and encouragement of Mr. A. Kazakov, the leader of the delegation, finally five students were able to receive visas and could travel to Estonia. One can open a map and see that this was a really long journey for our guests.

Their week in Tallinn started with meeting with the Rector and the Vice-Rectors of EBS. The students visited several lectures, such as „Business English Intermediate“ with Mary Hinterleitner, „Foundation of Economic Studies“ with Andro Kullerkupp, and „Business Russian for Pre-Intermediate Level“ with Svetlana Sharanova. Arkhangelsk students were very satisfied with the visited lectures and some of them are now considering

The delegation of Arkhangelsk State University of Technology.

whether to come to Estonia again in the future and earn a degree from EBS.

A special day was prepared to introduce Estonia and Tallinn to the guests, they visited the Parliament of Estonia to follow a real parliament session, they walked in Tallinn Old Town and visited the modern art museum KUMU.

The pearl of their visit was the open lecture by the Ambassador of the Russian Federation H.E. Mr Nikolai Uspenski, who talked about

the global financial crisis and its impact on the world economy. The lecture room 405 was not able to accept all interested listeners as the interest towards the lecture was so big. Our Arkhangelsk guests had the possibility to meet separately with the ambassador and have a conversation with him.

In the end of the week the future cooperation possibilities were discussed with Vice-Rector Nicola Hijlkema as well as Irina Nelissova and Aleksei Norden.

Norwegian Day

Eve Müür
International Exchange Coordinator
eve.myyr@ebs.ee

The Royal Norwegian Embassy hold the Norwegian Day in EBS on October 30, 2008.

The main topics of the day were corporate social responsibility and value-based management, innovation in Norway and economic relations between Estonia and Norway. The Rector of EBS Dr Peeter Kross opened the event with a welcome speech, emphasising the importance

of the key topics. The ambassador of Norway, H.E. Mr Stein Vegard Hagen greeted the audience and acted also as the moderator of the day.

The Norwegian Day presentations were the following: the keynote speaker Caroline D. Ditlev-Simonsen, Associate Director of the Centre for Corporate Responsibility from BI Norwegian School of Management (Oslo) talked about CSR; Tiina Link from Innovation Norway, also alumnus of EBS, talked about business and career opportunities with

Norwegian companies; Ole Storevik, CEO of Flebu, introduced Flebu's experience of producing in Estonia; Rene Arikas from Det Norske Veritas talked about global business development perspectives by 2015. Helle Kirs-Toiger, CEO of Statoil Eesti AS, also alumnus of EBS, presented the value-based management in Statoil.

The Norwegian Day was followed by a small concert by a jazz trio from Norwegian Academy of Music, and a reception hosted by the Royal Norwegian Embassy.

Praegu on õige aeg haridusse investeerida

Erkki Saarniit
Erkki.Saarniit@ebs.ee

Majanduse väljavaated pole ei Eestis ega maailmas väga head. Novembrikuus avaldatud prognooside kohaselt langeb majandus meie riigis veel vähemalt järgmise aasta lõpuni, mil oodatakse veel paari protsendist majanduslangust.

Oodata on ka hüppelist tööpuuduse kasvu ning palgakasvu pidurdumist, mis on ettevõtjatel loomulikult loogiline samm, et turuga kohanduda. Kõik see viitab sellele, et eraisikute tarbimist ootab ees vähenemine. Inimesed on küll erinevad, kuid kokkuhoid tuleb keskmiselt ikkagi selle arvelt, mis jääks üle pärast seda, kui esmavajadused on rahuldatud. Esmavajadused on ilmselt toit,

elukoht, transport ja muu selline. Kuigi eestlane on tobedalt mugav inimene, on ta siiski valmis mugavusest mingil määral loobuma. Nii jääb ostmata kallim auto ja värskelt pressitud mahl, aga autoga sõidetakse ikka ja mahla juuakse ka.

Üks koht, kust kiputakse kokku hoidma, on kulutused haridusele, eelkõige kõrgharidusele ja täiendusharidusele. Kas enda harimine on muude tegevuste kõrval muutunud teisejärgulisemaks? Kas tudeng oleks nõus õppimise katkestamise asemel asendama auto ühistranspordiga? Kui selline valik ette tuleks, tasuks sellele mõelda!

Haridus ei ole jooksev kuluartikkel. Kuigi see kõlab klišeena, ei saa jätta mainimata, et haridus on pikaajaline investering kogu eluks.

Kusjuures, kui hästi läheb, siis investering ilma amortisatsioonita. Hea haridus võimaldab hüpata üks samm kõrgemale ja joosta elu lõpuni järgmistel tasanditel, mis ilma hariduseta on tõenäolisemalt saavutamatud. Arvan, et ma ei pea viitama ühelegi teaduslikule uuringule, et julgeda kinnitada, et kõrgharidus ning enesetäiendamine suurendavad edukuse ja varalise kindlustatuse tõenäosust üsna olulisel määral.

Millal siis veel, kui mitte praegu, kehvast majandussituatsioonis, tuleks kõik muu kõrvale heita, auto ja teine televiisor maha müüa ning teha investering kogu eluks? Äkki siis väheneb ka naeruväärselt kõrge protsent inimeste ajakasutusest televisioonile...

Telli praktikakoht koju kätte!

Teele Kundla
„Võti Tulevikku 2009”

Mida teed Sina, et leida omale suveks praktikakoht? Loomulikult lähed internetti, teed lahti mõne tööportaali ning hakkad otsima. Tihtipeale ei ole see just kõige kiirem ja efektiivsem moodus praktika või töö leidmiseks. Soovijaid on alati palju, konkurents tihe ning avaldus on vaid pealiskaudne vahend enda tutvustamiseks. Kuidas oleks, kui saaksid näiteks sellise variandi asemel kohe ettevõtte personalijuhiga kohtumise kokku leppida?

Selline võimalus on täiesti olemas! Nimelt on ka sel õppeaastal tulemas kontaktprojekt „Võti tulevikku”, mille raames on igal tudengil võimalik tellida omale tasuta infokataloog. See on kompaktne väike raamat, kuhu on valdkondade kaupa koondatud Eesti juhtivate ettevõtete profiilid ning hetkevõimalused tööks ja praktikaks. Kataloogis on just nimelt need ettevõtted, kes otsivad omale ka praeguse majanduslanguse ajal tööjõudu. Mis kõige

parem – nad ei otsi mitte tavalist tööjõudu, vaid kõrgharidust omandavaid tudengeid just nagu Sina ise. Võib julgelt öelda, et kataloogis on valik hetkel Eesti eri valdkondade koorekihist, seega on kohe ühes kohas ka võrdlus erinevate samasuunaliste ettevõtete vahel.

Ok, saad oma kataloogi kätte, aga kuidas see siis vestluse ootamise aega vähendab? Väga lihtne. Nimelt on „Võti tulevikku” teiseks väljundiks siinsamas Tallinna Tehnikaülikooli ruumides toimuvad karjääripäevad. Seal on needsamad ettevõtted esindatud nii infostendide kui ka presentatsioonide näol. Nii avaneb suurepärase võimalus minna ja rääkida huvipakkuvas firmas töötava inimesega, uurida, miks on just see ettevõtte konkurentidest parem, mis hoiab teda oma töö juures, mida ta teeb töö juures hommikul esimese asjana ning millised näevad välja nende motivatsiooniüritused. Lühidalt – küsimusi saab esitada täiesti seinast seinast ning just sellega ongi võimalik firmaesindajatele ka hästi silma jääda. Enamik firmasid võtavad kaasa ka ankeete juba kohapeal täitmiseks ning võimalusel lepivad kokku isegi aja kohtumiseks. Samas jääb kontakt alles kauemaks kui ainult selleks projektiks ning

Sa oled alati oodatud nendega uuesti ühendust võtma.

Projekti korraldab üleeuroopalise tehnikatudengite organisatsiooni BEST (Board of European Students of Technology) lokaalgrupp Eestis – BEST-Estonia. Meie põhiväljundiks on akadeemilised hooajakursused, insenerivõistlused ja BESTi-sisesed koolitusüritused, mida korraldame tudengitele kõikjal Euroopast. Kohalikul tasandil on „Tipikate insenerivõistluste” kõrval suurimaks projektiks „Võti tulevikku”. Siin Tallinnas ühendame 50 teotahtelist noort, kes viivad aastas läbi enam kui 20 eri suurusega rahvusvahelist ja kohalikku projekti.

Me oleme samasugused tudengid nagu Sina ja teame väga hästi, et head praktikakohta ei ole sugugi lihtne leida. Seepärast soovime selle teha nii endale kui ka Sulle võimalikult lihtsaks, tuues võimalikult palju võimalusi koju kätte. Miks siis mitte neist kinni haarata? ;)

Tellimine ja informatsioon www.vt.ee. Meist ja meie tegemistest saab lugeda www.best.ee.

Meie üliõpilasesindus

Erkki Saarniit,
Birgit Simm,
Grete Mägi

Järgmise aasta esimesel veebruaril alustab tööd üliõpilasesinduse uus juhatus. Kuna paljud tudengid kahjuks ei tea, mis eesmärki üliõpilasesindus või selle juhatus täidab või mis tegevusi me teeme, anname ülevaate suurematest saavutustest, mida oleme oma ametiajal korda saatnud.

Meie juhatus koosseisus Erkki Saarniit, Birgit Simm ja Grete Mägi mõlgutas juhatusse kandideerimise mõtteid 2007. aasta sügisel, kui kandideerimistähtajani oli jäänud paar kuud. Erkki ja Birgit olid üliõpilasesinduses olnud juba kolm aastat ning Erkkile, kes oli olnud pidevalt eelmise juhatusse käekäigu juures, tundus juhatusse kandideerimine loogiline jätk. Loogiliseks oli ka esimene partneri valik Birgit.

Erkkile avaldas muljet Grete kui tippõppuri kõne sügissemestri avaaktusel. Gretet märkas Erkki ka muudes tegevustes silmapaistvana. Sotid selged, kohtuti. Ei läinud kaua, kui olime otsustanud, et paneme oma kandidatuuri püsti. Ideid oli ju palju.

Kaks kuud väldanud valimisplatvormi koostamine koos mõnekümne kohtumisega

Dimitri Korobitsov

Juhatusesimees Erkki Saarniit.

jõudsid vahetult enne valimisi lõpptulemuseni. 30. novembril 2007 olid kauaoodatud valimised. Nagu EBSile kahjuks tavaks on saanud, ei olnud valimistel rohkem kandideerijaid peale meie. Seega toimus usaldushääletus, kus saime enamuse poolehoidu. Sellele järgnes pidu ja pillerkaar üheks päevaks.

Juhatusel aga pole pikka pidu, juba järgmisel hommikul tuli olla kohal haridusmessil „Teeviit“, et EBSi väärikalt esindada. Pikka pidu ei järgnenud ka sellele, sest tuli hakata

koostama eelarvet, tegevuskavasid ja kõiki oma eesmärgi põhjalikumalt läbi mõtlema.

Meie esimeseks suureks ülesandeks oli eelmise juhatus ametiajal loodud mitteilundusühingu reaalne kasutuselevõtt oma juriidilise kehana. Sellega muutus totaalselt ka meie finantseerimissüsteem, mille käigus EBSi dotatsioon muutus reaalseks rahaks, mitte ainult numbriteks paberil. Kvartaalne finantseerimine eeldas terviklikumat ja detailsemat planeerimist, kui seni vajalik oli.

Üllatus-üllatus, kes veel ei teadnud, siis üliõpilasesinduse töös kaasa lüües on võimalik oma õppemaksuarvet stipendiumi näol vähendada. Kui väga püüda, on võimalik ka tasuta õppida. Kuna meie stipendiumid erinevad oma põhimõttelt teistest stipendiumitest, siis võtsime käesoleval aastal kasutusele ainepunktipõhise stipendiumisüsteemi, mis võimaldab õiglasemat tasustamist. Tekitasime stippide reservisüsteemi, mille abil saab oma teenitud töötasu kuni kolmeks aastaks reservi jätta – seda muidugi juhul, kui juba olemasolev stipendium katab ära kogu õppemaksuarve.

Üliõpilasesinduse suureks probleemiks oli kättesaadavus. Olgugi et meie teenused on ju päris head, võis nii mõnigi tudeng saada halva üllatuse osaliseks, kui tuli ürituse piletit ostma või ebsika kaardile järele ja avastas, et kedagi polegi. Selle ja veel palju muresid lahendasime

Dimitri Korobitsov

Käesoleva aasta üks üliõpilasesinduse tippsündmusi, "Ärilõuna 2008".

Juhatuse aseesimees Birgit Simm.

ära nii, et võtsime tööle töölepingulise sekretäri-müügispetsialisti. Muuseas, meie tudengiportaalist leiata infot selle kohta, mis aegadel me täpselt avatud oleme.

Kättesaadavuse muudab veel paremaks ka meie uus ruum. Märtsikuu möödus värvides, pahteldades ja mööbeldades ning aprillikuus, kui kolisime värvikasse ja valgusküllasesse ruumi 208 ja toimus ruumi avamine, saime päris palju kadestavaid pilke. Nii üliõpilasesinduse töötajad kui ka teisedki ebsikad võtsid ruumi väga kiiresti omaks, sest see on väga hubane ning loob töötamiseks ja koosviibimisteks head tingimused. Usume, et nii mõnigi suurepärane idee oleks jäänud tulemata, kui meil seda ruumi poleks. Sügissemestrist oleme avatud enam kui 40 tundi nädalas.

Häid ideid toetasid ka kaks kohtumist üliõpilasesinduse vilistlaskoguga, kuhu kuuluvad endised juhatus liikmed. Vilistlaskogu toetusel sai nii mõnigi põhimõtteline otsus tehtud. Käivitasime ka esimesed vilistlastele suunatud tegevused.

Üheks selliseks on kümme aastat tagasi asutatud vilistlasfondi tegevuse taaselustamise alustamine.

Kommunikatsiooni- ja IT-valdkondades on toimunud igapäevane kommunikati-

juba aastaid tegutsenud nii, et sellel puudub juht. Selle tegevust on koordineerinud vastava valdkonna eest vastutav juhatuseliige. Sestap otsustas juhatus selle valdkonna institutsioonina ära kaotada ja selle asemele luua nõuniku ametikoha. Haridusnõukoja

tegevusvaldkonnast võibväljatuaosalemise Eesti Üliõpilaskondade Liidu ja Tallinna Üliõpilaskondade Ümarlaura tegevustes, kuid mis veelgi olulisem, nende kahe organisatsiooni

tegemiste toomine meie üliõpilasesinduse ja esinduskoguni ja vastupidi. Koostööle aitas kaasa ka see, et kevadel valiti Grete Eesti Üliõpilaskondade Liidu juhatusse, kus polnud enne teda pikka aega olnud kedagi erakõrgkoolist.

Karjääri- ja Nõustamiskeskuse (KNK) suurimaks saavutuseks võib vaieldamatult pidada „Ärilõuna” korraldamist, kus üle 20 tippjuhi ja suuromaniku kohtusid EBSi viiekümne hakkaja tudengiga, et teha koos Imre Kosega Vertigos süüa ja vahetada mõtteid edu ja äri teemadel. Öhtu tipnes Trikimel trikkidega Olympic Casinos *afterparty*! KNK käivitas ka eelpraktikaprogrammi

Märtsikuu möödus värvides, pahteldades ja mööbeldades ning aprillikuus, kui kolisime värvikasse ja valgusküllasesse ruumi 208 ja toimus ruumi avamine, saime päris palju kadestavaid pilke.

sioonitegevus. Aasta jooksul said uue kuue nii tudengiportaal www.ebsikas.ee kui ka digitaalne infokuukiri Digituvi. Ebsika kaarte on meie ametiajal väljastatud üle kahesaja ning uusi koostöölepinguid on tehtud kuus.

Tudengileht on aasta jooksul jätkanud ajakirjaformaadis ilmumist ning ajalehe maht on veidi suurenenud. Peatoimetajad Anu Kerdi ja Triin Rebane on teinud suurepärase tööd ning lehe kvaliteet ja atraktiivsus kasvavad pidevalt. Usume, et Tudengileht pakub nüüd huvi ka vilistlastele, koostööpartneritele ja õppejõududele.

Haridusnõukoda on institutsioon, mis on

Juhatusesimees Grete Mägi.

„Aken tööndalasse”, mille käigus said mõned huvilised endale soovitud praktikakoha. Jätkati tudengitele tasuta ja väga soodsate kvaliteetsete konverentsi- ja seminaripakkumiste edastamist.

International Club pidi vastu võtma uue suuna ning hakkama tegelema ka kraadiõppesse asunud välistudengitega, kui seni oli tegeletud vaid erasmustega. Ürituste raames toimus koostöö ka teiste üliõpilaskondadega. Võeti vastu oluline otsus liita ESN (Exchange Student Network) EBSi ja ESN Tallinnaga, mis annab meile paindlikkuse ürituste korraldamisel nõudlikule vahetustudengile. Sellega seoses muutus ka International Clubi nimi, milleks on nüüd ESN EBS. Üliõpilasesindus võõrustas 2008. aasta jooksul tudengeid Aserbaidžaanist, Inglismaalt, Portugalist, Soomest ja Taanist.

EBSi kammerkoor on saanud väärilise tasu – nii palju uusi liikmeid, kui sel sügisel kooriga liitus, pole ammu nähtud. Koori aura on väga tugev. Seekordne jõulukontsert toimus Niguliste kirikus koos Chalice'iga. Arvame, et paremat jõulukontserti Eestist väga ei leia.

Kevadel valiti Grete Eesti Üliõpilaskondade Liidu juhatusse, kus polnud enne teda pikka aega olnud kedagi erakõrgkoolist.

Sportivaldkonnas jätkati traditsiooniliste üritustega nagu *bowling*, rendžu, piljard, tennis, veeõhtu, uue üritusena toimus Tallinna tudengipäevade raames orienteerumine. Kui just suvi kätte ei jõua, ootavad meid jaanuarikuus ees sportlikud talvapäevad Otepääl. Sportivaldkonnas loodi eeldused

selleks, et järgmisel aastal oleks võimalik teha spordiüritusi koostöös teiste üliõpilaskondadega.

Sotsialiseerumisüritustest toimusid Valentini pidu ja Welcome Party. Kõige uhkem pidu oli muidugi juhatuse valimisele järgnenud Extremely Better Stronger üritustesarja teine pidu ööklubis Astoria Palace. Aitasime kaasa EBSi 20. juubeliaasta üritustele, samuti tõime tudengiteni infot üliõpilaskondi ühendavate ürituste kohta. Toimus ka parimate üliõpilastööde konkurs. Sotsiaalselt vastutustundliku organisatsioonina näitasime välja oma hoolivust ning korraldasime mõlemal semestril doonoripäeva.

Aasta teine pool tõi kaasa muudatuste tuuli. Nähes välise finantseerimise kasvu tähtsust ning finantsidega seotud tegevuste laialivalgust organisatsioonis, otsustasime esinduskogu toetusel luua üliõpilasesindusse täiesti uue institutsiooni, äriüksuse. Äriüksus on käivitatud ning sinna on tekkinud neljaliikmeline meeskond juhust ja projektijuhtidest, kes hakkavad vaeva nägema süsteemse äritegevuse väljatöötamise ja arendamisega. Ka ebsika kaart kolis äriüksuse alla.

Arvame, et kõige suuremaks saavutuseks võiks pidada üliõpilasesinduse strateegia valmimist. Nimelt oli viimane strateegia aastast 2003 ning aasta 2008 tundus olevat mõistlik hetk seda uuendada. Hulk strateegiaseminare koostöös professionaalse strateegi Priit Karjuse ning kümnete üliõpilasesinduse aktivistidega nii minevikust kui ka olevikust, sadakond tundi kodutööd ning tulemus ongi praktiliselt käes. Uue strateegia tutvustamine toimub 2009. aasta jaanuarikuus.

Strateegia tegemisel jõudsimme organisatsiooni põhiväärtusteni. Saime tegelikult esimest korda aja maha võtta

ja mõelda, kellele ja milleks me eksisteerime. Jõudsimme üsna põhjapanevate järeldusteni, et tegelikult peaksime oma tegevusmudeleid tõsiselt üle vaatama. Strateegia faktiliseks toetamiseks ja eesmärkide õiglaseks seadmiseks, aga ka tudengite murede ja rõõmude teadasaamiseks korraldasime

oktoobris ja novembris põhjaliku rahulolu-uuringu, kus osales üle 500 ebsika – nii tudengid, vilistlased kui ka EBSi töötajad ja õppejõud. Uuringu tulemuste avalikustamine toimub samuti jaanuaris koos strateegia tutvustamisega. Kõik huvilised saavad nendega tutvuda ka veebruari Tudengilehes ja tudengiportaalis.

Meie juhatus on olnud alati väga avatud tagasisidele ja seetõttu oleme nii paberil, elektrooniliselt kui ka

suuliselt üsna paljudel kordadel tagasisidet saanud. Nii konkreetseid hinnanguid valimisplatvormi täitmise kohta kui üldisi mõtteid meie kui inimeste tegemiste kohta. Hindamata seda, kuidas on sujunud konkreetsete tegevuste elluviimine, on meie juures hinnatud eelkõige seda, et oleme suutnud organisatsiooni seesmiselt professionaalsemaks edasi arendada ja luua väga hea keskkonna järgmistele juhatustele. Samuti oleme suutnud ennast kehtestada

ühe tugevaima üliõpilasesinduse ning koostööpartnerina Eestis.

Samas, kõik ei ole lilleline. On ka asju, mida oleme teinud alla ootuste. Näeme ise suurima miinusena meie ajalist panust füüsilise kohaloleku näol, mis ei ole olnud suur. Kõik me kolm töötame täiskohaga, mistõttu jääb

esinduskogu, kelle igakülgne professionaalne panustamine nii bakalaureuse-, magistri- kui ka doktoriõppe vallas on aidanud meil õigeid otsuseid teha. Täname EBSi rektoraati, kellega on koostöö olnud väga produktiivne ning sõbralik. Täname EBSi töötajaid, kes on aidanud meil läbi närida kõikidest detailidest. Täname EÜLi, TÜÜLi, ESNi ja teisi olulisi koostööpartnereid.

Aga eelkõige aitäh kõigile ebsikatele, sest olete ju igaüks tükike meist ja meie tükike teist.

Samuti oleme suutnud ennast kehtestada ühe tugevaima üliõpilasesinduse ning koostööpartnerina Eestis.

vahel *human touch*'ist puudu. Oleme kindlad, et oleksime suutnud palju enam ära teha, kui vaid selleks oleks rohkem aega olnud. Kuid aega tuleb võtta, nii et see pole hea vabandus. Siiski loodame, et igaüks leidis meie tegevusest midagi positiivset, mida endaga tulevikku kaasa võtta.

Täname kõiki, kes meil on aidanud üliõpilasesindust paremaks teha. Täname kõiki üliõpilasesinduse töötajaid. Täname

Lõpetame oma kokkuvõtte EBSi omaniku, endise rektori prof Madis Habakuke kahe põhimõttega: (1) Ebsika edu on EBSi edu. (2) Tagasihoidlikkus on vooorus, kuid elus saab ilma selleta paremini hakkama.

Ikka teie
Erkki, Birgit, Grete

Käesoleva juhatuse valitsemise ajal avati ka uus üliõpilasesinduse ruum.

Piret Dubout: „Õpi olema rahul sellega, mis sul on!”

Triin Rebane
triin.rebane@gmail.com

EMT turundusdirektor ja juhatuse liige Piret Dubout on mitmekülge inimene, kelle silmad löövad särava, räägib ta siis kodust, tööst või koolist.

Juba 12aastaselt oli praeguse EMT turundusdirektori ja juhatuse liikme Piret Dubouti suur soov saada ajakirjanikuks. Midagi muud tegemas ta end ette ei kujutanud. Seetõttu astus Dubout Tartu Ülikooli ajakirjandust õppima. Pärast lõpetamist asuski ta tööle oma unistuste erialal. Ajakirjanikuna käis ta läbi nii televisiooni, raadio kui ka trükimeedia. Peagi aga siirdus Dubout suhtekorraldusärisse ning viimaks isegi avalikku sektorisse. Heale pakkumisele on lihtsalt keeruline ei öelda. Pisut hiljem jõudis ta erasektorisse, kus tegutseb siiani.

Soov astuda EBSi tuli suurest vajadusest. Töötades iga päev börsiettevõttes finantsinstrumentidega, ise ärist ning finantsidest midagi teadmata tundus Mürk-Duboutile keeruline. Peagi sai selgeks, et ka endale tuleb need asjad selgeks teha. Tol ajal kaalus Dubout kahe kooli vahel – armastatud Tartu Ülikool ning EBS. Kuna EBS oli Tallinnas, maine hea ning jõudsalt propageeriti ka välisõppejõude, langes kaalukauss EBSi kasuks. Nüüdseks on Duboutil magistrikraad juba kaks aastat taskus olnud.

Kuidas EBSis õpetatuga rahule jäite?

Jäin päris hästi rahule. Vahepeal küll tekkis küsimus, nagu igal teisel töötaval inimesel, kas ikka kõik kodutööd, mida kõikides ainetes anti, on vajalikud. Ja kui Eesti kõrgkoolimaastikku vaadata, siis EBS hiilgab kõige kõrgema kodutööde hulgaga. Aga kool iseenesest andis mulle

Kõik kontaktid ja kogemustevahetus – see on kõige suurem väärtus.

Erakogu

Kui kõik tundub olevat hästi, siis tuleb võtta mõttepaus, kuna miskit on maha magatud.

väga palju. Olen väga tänulik finantsala õppejõududele ja makro-mikroökonomika teemadele, millega sai ennast rohkem kurssi viidud. Ning muidugi kõige säravamad olid kaasõpilased. Kõik kontaktid ja kogemustevahetus – see on kõige suurem väärtus.

Kui valida üks asi, mida endaga EBSist ellu kaasa võtsite, siis mis see oleks?

Kõikide õppejõudude ja kaasõpilaste kontaktid. Teadmisi võib ju omandada

PIRET DUBOUT

Vanus: 33

Perekonnaseis: abielus

Lapsed: üheaastane Karl-Erik

Hobid: laps, teater, muusika, klaverimäng, võistlustants

kõiksugustes keskkondades, aga kaasõpilasi ning nende kogemusi seal ei saa.

EMT turundusdirektor ja juhatuse liige Piret Dubout.

Kuidas te EMTsse jõudsite?

Läbi Eesti Telekomis töötatud aastate. Praegune Elion ja EMT kuuluvad ühte Eesti Telekomis gruppi. Aastaid tagasi oli mul au juhtida sellist suurt protsessi nagu Eesti Telefoni saamist Elioniks, mis ei olnud lihtsalt üks brändiguprotsess, vaid terve äristrateegia ümbervaatamine. Pärast seda protsessi tegi mulle Valdo Kalm EMTst ettepaneku, kas ma ei tahaks sinna tulla. Ka EMT seisis tol ajal väga suure väljakutse ees, kuna just hakkas jõustuma numbriliikuvus. Kui enne kuulusid mobiilinumbrid operaatoritele, siis sellest

Meie klient on ikka väga ära hellitatud.

kuupäevast alates kuulusid need kliendile ning klient sai oma numbriga kaasa võtta ja operaatorite vahel liikuda. Tegelikult oli see üsna ähvardav olukord kõikide turuliidrite jaoks kogu Euroopas. Väga paljud turuliidrid on sellega oma turuosa kaotanud. See oli üks põnev aeg. Ja ma siis ikka tükk aega mõtlesin, et just üks suur protsess oli läbi saanud, kas ma ikka tahan kohe uut väljakutset. Tagantjärele pole küll midagi kahetseda.

Eestis on juurde tekkinud hästi palju mobiiloperaatoreid, neist mitmed säästuoperaatorid. Kuid alles ma lugesin Äripäevast, et EMT on siiski suutnud oma kliendibaasi suurendada ning nüüdseks

on juba üle 770 000 kliendi. Kuidas on EMT seda suutnud?

Kui täpne olla, siis on meil viimase börsile antud numbriga kohaselt 777 000 klienti. Mida me tegime? Esimene taktika: ära ole liiga enesekindel, katsu konkurenti üllatada. EMT asus ründavale positsioonile, mitte kaitsvale. Me hakkasime ise aktiivselt üles kutsuma klienti, et tule hoopis EMTsse ning väärtusta kvaliteeti. Asusime väga jõuliselt kvaliteeti hindama, sest ausalt öeldes hinnatakse mobiilisektoris väga palju ainult odavat hinda. Meie aga oleme alati hinnanud ka kvaliteeti ning n-ö võrgustruktuuri

piisavalt kõrget võimekust, et tagada nii mobiilset interneti kui ka muid usaldusväärseid teenuseid kogu riigis. Meie klient on ikka väga ära hellitatud võrreldes muu Euroopaga ning ta oskab seda väga hinnata. Kui täna ikka Prantsusmaal, Saksamaal, Austrias ringi käia, siis on ikka väga palju kohti, kus levi ära kaob. Eestis me ei tohi seda endale lubada! Meie klient on sellega harjunud ja me seisame selle eest.

Teiseks, väärtusta oma tugevusi tugevamalt kui kunagi varem. Selge oli see, et tekib hinnatundlik segment. Ja selge oli see, et EMT ei saa korraga olla kvaliteedi- ja hinnaliider. Seega tõi EMT oma sisekonkurendi Diiliga turule ka uue säästuoperaatori Diili brändi, mis praeguseks on turuliider omas segmendis. Eks see oli üks taktika, mis hoidis EMT kogu turuosa positiivsena.

Need kaks suundumust on taganud edu. Õige taktika ja nägemine, et kõike ei saavuta ühe brändi ja ühe ettevõttega. Otsi võimalus kliendi huvide väärtustamiseks ka mõnes teises segmendis.

EMT kliendil peaks olema igas Eesti otsas levi. Kuidas maailmaga on?

Meil on väga hea *roaming*-partnerite rivi. Olime üks esimesi, kes sõlmis kõikide välisriikidega *roaming*-lepingu. Ma julgen küll praegu öelda, et ka meie omanikfirma TeliaSonera kaasabil on meie kliendibaasil väga suuri eeliseid nii Skandinaavias kui ka Euroopas paremate hindade saamiseks. EMT levi piirdub ju ikkagi Eestiga ning kõikjal mujal sõltub levi meie välispartneritest.

Nüüd aga on meil üks väga uus teenus – internetitelefoniteenus. Mina ütleks, et oleme esitanud tõsise väljakutse Skype'ile sellepärast, et tegemist on tunduvalt paindlikuma ja parema

Oleme esitanud tõsise väljakutse Skype'ile.

teenusega kui Skype. Üks uus innovatsioon meie kõikide innovatsioonide kõrval.

Miks olete langenud just turunduse lõksu?

Turundus on väga tihedalt seotud kogu selle ettevõtte äristrateegiaga. Mulle meeldib turundus, kuna siin on kõike koos: numbrid, tehnoloogiad, analüütika, kliendivaade, kommunikatsioon, imagoloogia jne. See on üks segu ja salat kõigest. Ma arvan, et turundus on äärmiselt põnev valdkond.

Turunduse valdkond on lai ja kirju. Mis on teie jaoks n-ö turunduse põhitõed, millest oma igapäeva töös lähtute?

Analüütika. Väga palju on siiski faktipõhise teadmiste, miks me midagi teeme. Teine väljakutse on tajuda, millal ettevõtte posicioneering tervikuna vajab uuendust – mis su brändikuvand hetkel turul teeb, kus ta vajab värskendust ja kus parandust. Ja kolmandaks on kommunikatsiooni-*mix* tervikuna –

turunduskommunikatsioon liitudes avalike suhete kommunikatsiooniga.

Ja mul on endal üks tõdemus. Kui mulle endale tundub, et kõik on hästi, siis ma olen midagi maha maganud. Miski ei seisa paigal.

Milline inimene sobib turundusvaldkonda tööle?

Kindlasti selline inimene, kes julgeb testida oma mõtlemist, mõtleb väljaspool raame. Turundus on pidev innovatsioon ehk peab oskama ise kõrvalt vaadata, kas teed ikka õiget asja. Peab olema optimist ja meeskonnamängija. Siin peab oskama õppida teistelt, mida teised kõrvalt teevad. Turundaja on laia silmaringiga avatud meeskonnamängija. Ei saa olla ainult individualist.

Mis on teid EMTs neli aastat kinni hoidnud?

Valdkond, mis on nii ääretult põnev. See areneb iga päev. Teiseks kindlasti äärmiselt tihe konkurents, mis on omakorda suureks väljakutseks. Turuliider peab eest ära minema, me ei saa teisi kopeerida. Ja kolmandaks, meeskond selles firmas. See sisemine aura, mis meil on, ja üksteist tagant tõukav energia ning nutikus.

Kas on ka mingi teine firma või valdkond, kus tahaksite turundada?

Olen alati mõelnud, et mulle meeldiks töötada kas telekommunikatsiooni või farmaatsia valdkonnas. See, millised muudatused nendes valdkondades pidevalt toimuvad, on väga põnev. Just ka turunduse poole pealt, kuna farmaatsias on väga tugevad regulatsioonid, mis seavad väljakutse turundusele.

Aga kus te end tulevikus ikkagi näete? Ikka turunduses ja EMTs või on kusagil peidus ka mõni salasoov?

Ma ausalt öeldes olen olnud nii õnnelik inimene, et pole pidanud väga suurelt unistama. Võimalused on ise ennast kätte mänginud. Mu kunagine suur unistus oli saada ajakirjanikuks. Ma poleks eluski arvanud, et jõuan turundusse ja telekommunikatsiooni. Aga see on olnud selline põnev areng läbi juhuste ja kokkusattumuste. Ma ei tahaks

väga suuri unistusi ka tulevikuks seada. Kui kaua on võimalik telekommunikatsioonis töötada, eks seda näitab tulevik. Olen mõelnud ka oma firma peale – nõustamisele kommunikatsiooni ja turunduse valdkonnas. Võib-olla ühel päeval teen selle ära. Arvan, et mul on juba piisav kogemustepagas, mida teistega jagada.

Kas praeguse majanduslangusega on ka telekommunikatsioonisektor saanud suure tagasilöögi?

Arvan, et kõik sektorid on saanud tagasilöögi. Selge on see, et kõik inimesed säästavad ja vaatavad üle oma kulud. See on pannud ka EMT arenduslaborid mõtlema uute teenuste peale, mis võimaldaks kliendil säästa. Näiteks needsamad internetikõned. Üht-teist on veel kohe tulemas, kuid kahjuks ei saa midagi veel välja öelda. Aga ma usun, et suhtlusteenus on selles mõttes õnnelikus olukorras, kuna mingisugune suhtlustase jääb nii või naa. See on asi, millest ei saa loobuda. Nagu küte või toit.

Kas teil on turunduskulude kraanid kinni keeratud või jätkate samas vaimus?

Viletsatel aegadel turunduskuludest kokku hoida ei tohiks.

Kui lugeda igasugust teoreetilist kirjandust või kuulata kas või Eesti ekspertide arvamusi, siis ega viletsatel aegadel turunduskuludest kokku hoida ei tohiks. Seda tuleks teha vaid äärmistel vajadustel. Tegelikult on see väga hea aeg värskenduskuuriks ja kindlate sõnumite väljendamiseks. Kogu reklaamikommunikatsioon on madalam ning seetõttu, kui keegi tahab oma brändi ehitada ja tugevusi välja tuua, siis tuleks seda teha just säästuajal.

Millised on uuenduslikud suunad telekommunikatsioonis?

Meil on siin ambitsioone palju seoses e-riigiga. Kui me mobiili-ID ära tegime, on meie ambitsiooniks ka maailma esimesed m-valimised ära teha mobiiltelefoni teel.

Lisaks paketeeritud müügid. See tähendab, kui seni on olnud kõneminuti hinnad, siis nüüd on valikukombinatsioonid ehk et maksad kuus ühe hinna ja saad kõik vajalikud teenused vastavalt pakatile.

Kindlasti tekib rohkem „Proovi uusi teenuseid tasuta”-müüki. Lisaks on hästi palju sellist

Piret on imeline

Piret on lihtsalt imeline inimene, kellele on kõiki andeid ja häid omadusi antud lausa kadestamisväärselt palju. Nagu oleks haldjast ristiema omal ajal otsustanud kõik annid selle tüdruku peale ära kulutada.. Ilu, tarkus, empaatiavõime, analüütiline mõtlemine, soe süda ja külm pea - seda kõike lihtsalt ei saa ju ühes inimeses olla!

Töökaaslasena on Piret täpne ja süstemaatiline, analüüsib alati kõik asjad hoolega ja iga kandi pealt läbi. Ja teeb seda kiiresti. Tema töövõime on tohutu, me kõik imetleme seda. Eriti praegu, kus ta jagab oma aega ja energiat töö ja pisipoja vahel.

Kaja Pino
Ülikooli- ja töökaaslane

Kaja Pino.

Erakogu

Piretil läheb tööil silm alati särama.

innovatsiooni nagu nt liikluskaamerad, millest väga vähesed inimesed teavad. Aga praegustes ilmastikuoludes on hea hommikul vaadata, mis teed ma ikka valin. Ja seda kõike otseselt telefonist.

Ja meie esindustes oleme ka teinud muudatusi. Nüüd saab kõike katsuda ning proovida. Sülearvutit ei pea enam klaasi tagant vaatama.

Intervjuu aja kokku leppimine oli keerulisemast keeruline. Sobiva aja leidmine võttis umbes kuukese. Sellest võib järeldada, et teil on väga kiire töögraafik. Kuidas teie tööelu kõrvale mahuvad ära veel pere, kodu, trennid ning

hobid?

On küll. Eks neid aegu tuleb lihtsalt võtta. Miks võib-olla töötempo ka kiire, on see, et olin enam kui pool aastat ikkagi lapsega eemal. Lisaks juhatuse liikme ja turundusdirektori positsioonile on ka kolmas töö – vastutan ka strateegiadirektorina kogu Telekom Grupi

turunduse ja müügi strateegilise vaate eest ja see puudutab nii Microlinki, Elioni kui ka EMTd. Aga mis puudutab kodu, siis arvan, et üha rohkem tõusen kell 5 kontori laua tagant üles. Kui võrdlen elu enne last ja pärast last, siis ma ikkagi lihtsalt rebin ennast siit lahti.

Ning alates koju jõudmisest on aeg pühendatud lapsele, lisaks nädalavahetused. Kui laps juba magama läheb, siis tegelen tööasjadega.

Kas kodus tööd teha tuleb tihti?

Ikka päris palju. Kuna mu abikaasa on välismaalane ning viibib üsna tihti Prantsusmaal, siis teen ma õhtuti ka tööd. Kui ta siin on, siis vähem. Koormus on aga üsna suur, kuna olen tihti üksi koos kogu koormaga – töö, toidupoed, lapse eest hoolitsemine, arsti juures käigud jne. Ma arvan, et tänapäeval on palju naisi, kes niimoodi toimetavad. Kõigega saab hea tahtmise korral hakkama.

Kas teil on tulnud karjääri nimel ka millestki loobuda?

Ei ole, sest inimese võimed on ikka uskumatud. Ma arvasin, et on võimatu olla pea aasta aega öösiti üleval. Kuna mu poeg hästi ei maga, siis on ööd lünklikud. Arvasin, et on võimatu ja inimese organism ei pea vastu. Peab ikka küll. Ei ole häda midagi, ilmselt kõigega harjub. Mida ma praegu võib-olla igatsen, on selliseid vaikuse perioode iseendale, kui käisin metsas ja vaatasin suuri puid, kuulasin muusikat või linnulaulu jne. Või see, et oled nii vaba inimene, et lähed ja astud igast kontserdisaalist sisse. See aeg on praegu ära kadunud, kuid ilmselt tuleb ta tagasi. Aga see on tasakaalustatud jälle müttamise ja jalgpallihoogudega, mis lapsega on.

Milline on teie elumoto?

Arvan, et see on „Alati saab hakkama”. Ja see ei ole mitte vigisev, vaid see on positivistlik. Halvemini öeldes saab seda öelda nii, et alati võiks hullem olla. Kui ise oled terve ja lähedased on terved, siis saab tegelikult kõigega hakkama. Olen hästi palju läbi aastate hakanud rohkem hindama, et tuleb mõelda millelegi ilusale. Mõtlen iga päev, kuidas päev läks ja mida sa ära tegid. Ja tahtejõudu peab olema.

Hindan väga inimesi, kellel on tahtejõudu ning kes oskavad ja julgevad unistada ning kes ei kaota energiat nende unistuste poole

liikumisel ka siis, kui kõik ei õnnestugi. Õpi olema rahul sellega, mis sul on.

Kui võrdlen elu enne last ja pärast last, siis ma ikkagi lihtsalt rebin ennast siit lahti.

Ülikool ja tööturg Bilbaos

Liisi Poomann
liisi.poomann@ebs.ee

Eesti ja Hispaania ülikoolide vahel leiab nii erinevusi kui ka sarnasusi. Deusto ülikool on üks tuntumaid erakoole nii Bilbaos kui ka terves Hispaanias – Eestis täidab samasugust rolli EBS.

Kui vaadata aga õppimise süsteemi, siis leiab

Tudengid, kes otsustavad õppida äridust, peavad kohustuslikus korras käima koolis viis aastat.

siin nii mõnedki erinevused. Kui EBSis on viimased aastad tudengile tunduvalt raskemad kui esimesed, siis Deusto ülikoolis on see vastupidi. Tudengid, kes otsustavad õppida äridust, peavad kohustuslikus korras käima koolis viis aastat, millest viimased kaks aastat õpitakse samu aineid, mis EBSis esimesel või teisel aastal. Õppejõud seletavad seda nii, et esimesed aastad on proovikiviks tudengitele, kas nad on võimelised üldse lõpetama. Seetõttu jäävad parimad ülikooli ja viimastel aastatel on võimalik ülikooli kõrvalt

Vaatamata sellele peavad paljud tudengid õppimise ajal tööl käima, et eluga toime tulla.

Mina arvan, et enda korteri ülevõlpidamine õpetab noortele tunduvalt rohkem iseseisvust kui elamine koos vanematega.

ka tööl käia või praktikale minna.

EBSis on aga suur võimalus, et nõrgemad

Liisi koos kaastudengitega Barcelonas.

tudengid satuvad õpingute viimastel aastatel raskustesse ja peavad palju kauem koolis käima või ei lõpeta üldse. See tähendab aga seda, et esimesed aastad ülikoolis on lihtsalt raisku läinud. Niisiis on igatihe enda mõelda, kumb variant on tudengitele õiglasem – siiski valida ei saa siin keegi.

Iseenesestmõistetavalt on tänu praegusele finantskriisile töö leidmine tunduvalt raskem kui enne 2007. aastat. Vaatamata sellele peavad paljud tudengid õppimise ajal tööl käima, et eluga toime tulla. Vesteldes siinsete kohalikega selgub, et avalike ülikoolide tudengid käivad rohkem tööl kui erakoolide tudengid. Tundub, et see on samamoodi ka Eestis, kuigi võin siin ka eksida, sest oleneb see ju siiski konkreetsest isikust.

Kõige populaarsemad ametid Bilbao noorte tudengite seas on ettekandja, baarmen, lapsehoidja jne. Ja õnneks on just neid töötajaid ka kõige rohkem tarvis. Mis on aga kindlasti teistmoodi kui Eestis, on see, et 33% tudengitest elavad kuni 25.–30. eluaastani oma vanemate juures, kuna enda korterit on lihtsalt liiga kallis ülevõl pidada. Nii hoitakse selle pealt kõvasti kokku.

Vaadates Eesti olukorda, siis paljudel tudengitel

See tähendab aga seda, et esimesed aastad ülikoolis on lihtsalt raisku läinud.

on olemas juba enda korter – muidugi võib vaielda, kas nad peavad seda ülevõl enda

Liisi kohanesmas Bilbao eluga.

rahaga või saavad toetust vanemate käest. Mina arvan, et enda korteri ülevõlpidamine õpetab noortele tunduvalt rohkem iseseisvust kui elamine koos vanematega. Selge on aga see, et tööandjad tunnustavad tudengeid kui tööjõudu, kuna nad näitavad üles õppimistahet ja valmisolekut, seega ei tohiks neil olla probleemne tööd leida nii Eestis kui ka Hispaanias – isegi finantskriisi ajal!

Liisi ülikoolihoone Bilbaos.

Mis on aga kindlasti teistmoodi kui Eestis, on see, et 33% tudengitest elavad kuni 25.–30. eluaastani oma vanemate juures

Estonian Business School

Anna Mõtlik: “Igaüks, kes on kahe vahel – kas minna või mitte -, võiks kindlasti minna!”

Liisa Toomlaid
tudengileht@ebs.ee

Detsembrikuu lehes on meil taas tore võimalus tutvuda ühe meie kalli kaastudengi eluga välismaal. Anna Mõtlik õpib EBSis kolmandal kursusel võõrkeeli ja ärikorraldust. Pikka aega välismaal elamisest ja õppimisest unistanud Anna viis sellel semestril oma unistuse ellu, minnes õppima Prantsusmaale Strasbourgi. Teda kuulates tekkis endalgi soov mõneks ajaks Eestimaa tolm jalge alt pühkida ja välismaale minna. Mõeldud, tehtud.

Kus sa praegu õpid?

Prantsusmaal Strasbourgis, Ecole de Management Strasbourgis.

Miks otsustasid Erasmuse programmis osaleda ja miks valisid just selle kooli?

Mõtlesin välismaal õppimise peale juba enne ülikooli, aga kahjuks lükkus see edasi. Erasmuse programm tundus huvitav väljakutse. Sai mõeldud-kaalutletud ja siin ma nüüd olen. Olen oma otsusega väga rahul. Üldiselt arvan, et võõrkeeli õppides on vajalik ka praktika, nii-öelda „reaalajas ja -kohas”. Siinses keskkonnas saab ülevaate nii keelest, rahvusest kui ka kultuurist. Kokkupuude igapäevasel tasandil on hoopis midagi muud – tihti veider ja naljakas, vahel šokeeriv, kuid siiski pigem silmaringi avardav. Olles otseselt keelekeskkonnas ja tänu erasmustele ka rahvusvahelises keskkonnas, märkad ja õpid palju enam kui raamatust lugedes või loengus viibides. Seda ka äri ja majanduse vaatenurgast. Palju huvitavaid ja originaalseid lähenemisi oleks meil endil, eestlastel, õppida.

Kooli valikul oli mitmeid argumente: esiteks soovisin muidugi arendada prantsuse keelt, teiseks on Strasbourg Euroopa pealinn. Koolil on lisaks majandusainetele palju Euroopa Liiduga seonduvaid aineid. Samuti olid julgustavaks positiivsed elamused tuttavatelt, kes varem Strasbourgis õppinud. Lisaks sellele on Saksamaa kiviviske kaugusel, mis tähendas, et säilib ka kontakt saksa keelega.

tudengileht.ebs.ee

Erakogu

Marili ja Anna Prantsusmaal Eestit esindamas.

Kas sa oled seal koolis ainukene eestlane?

Ei ole. EBSist on sel semestril lausa kaks tudengit. Mina bakalaureuseõppest ja Marili magistriõppest. Saame hästi läbi ja üsna mõnus on vahel justkui salakeeles rääkida. Nii puhkab aju ka.

Kas leiad, et kultuuride erinevus on suur?

Eestil ja Prantsusmaal on kindlasti mitmeid erinevusi. Põhilised erinevused on seotud suhtumisega aega, töösse ja inimestesse.

Kohalikud on palju avatumad kui eestlased. Suhtumine aega ja töötegemisse on üsna „vaba” – üldiselt keegi ei kiirusta ja kõigil tundub palju aega olevat. Võrreldes Eestiga tundub mulle vahel, et sinne tempo on isegi aeglane. Samas süsteem kui tervik toimib seejuures väga hästi ja efektiivselt.

Kuidas oled siiani rahul sealse korraldusliku poolega?

Siinse ülikooli korralduse poole kohta pole midagi halba öelda. Rahvusvahelised üliõpilased võetakse väga ilusti vastu. Kõik selgitatakse väga põhjalikult ära: millal,

kuhu ja kuidas minna, mida millal ja kuidas tegema peab. Loengud toimuvad vastavalt tunniplaanile, mis küll muutub üsna palju nädalast-nädalasse, kuid informatsioon muudatuste kohta levib üldiselt ruttu. ÕISist tunnen küll natuke puudust, sest sealt sai

Sest juba esimesel nädalal sain aru, kust kohast tuleb nimetus *French fries* – nad tõepoolest söövad neid väga palju.

kõik info väga lihtsalt, loogiliselt ja kiirelt kätte. Seega siinsel infosüsteemil on veel arenguruumi. Siin on paberkandjal olev info usaldusväärsem. Ainete valik tundus väga veider, sest selleks oli kindel päev ja aeg. EBSis olin harjunud, et igal semestril on kindlad ained ette nähtud ja tunniplaani vastavalt koostatud. EBSis jäi üle minul vaid koostatud tunniplaaniga nõustuda. Siin pidin aga ise tunniplaani koostama, mis oli üsna keeruline ülesanne. Siiski pean mainima, et siinse õppeosakonna ja üliõpilaskondade inimesed on alati väga abi- ja koostöövalmid, nii et ükski küsimus ei jää vastamata ega mure lahendamata.

Tean omast käest, et välismaal viibides hakkad väga igatsema Eesti maitsevaid toite. Kuidas sul lood on? Kas igatsed ka või on sealsed hõrgutised jõudnud sind juba võluda?

Teatud toidud on siin mind natuke ära võlunud küll, näiteks pagaritooted. Aga õigest Eesti kollasest keedukartulist ja mahlasest seapraest tunnen küll vahel väga puudust. Sest juba esimesel nädalal sain aru, kust kohast tuleb nimetus *French fries* – nad tõepoolest söövad neid väga palju.

Milliseid erinevaid rahvusi oled juba jõudnud kohata?

Erasmuslaste seltskond on alati kirju.

Seltskond on siin väga kirju, välisüliõpilasi on umbes 180. Nii et ikka igast maailmanurgast on keegi esindatud. Loomulikult prantslased, palju on ka sakslasi, samuti poolakaid, austerlasi, tšehhe, rootslasi, iirlasi, kreeklasi, hispaanlasi, rumeenlasi, türklasi. Olen kokku

puutunud ka üliõpilastega Belgia, Inglismaalt, Ungarist, Taanist, Indiast,

Jaapanist, Hiinast, Taist. Paljud rahvused Ameerika mandrilt on ka esindatud: nii USA osariikidest, samuti Kanadast, Mehhikost, Brasiiliast, Colombiast. Ka lähinaabrid Läti, Leedu ja Venemaa on esindatud. Nimekiri on üsna pikk ning kardan, et mõni jäi kindlasti mainimata.

Kas oled prantsuse keele juba ladusalt selgeks saanud?

Päris ladusalt suus veel kahjuks pole, kuid eks ma pinguta selles suunas iga päev. Leian, et prantslaste ülikiirest jutust arusaamises olen teinud kahe kuu jooksul kindlasti edusamme. Aga kuna prantslastele meeldib palju jutustada, ükskõik millisel teemal, olen meelsasti kuulaja rollis. Aga just tänu sellele, et prantslased on väga oma keele kesksed, on lihtsam keel selgeks saada. Esimene fraas, mille selgeks sain, oli „*un petit peu*” (‘natuke’) – seda kasutan siiani üsna tihti, kuid nüüdseks järgneb sellele vahel ka mõni sisukam mõte.

Igatsus kipub tihti paljudel rändajatel hinge. Kas ka sinul?

Igatsus oli esimesel nädalal kõige suurem, siis oli kõik võõras ja harjumatu. Praegu on erinevaid üritusi palju ja igatsust tunda pole aega. Uus koht ja toredad inimesed mõjuvad värskendavalt. Lisaks on Strasbourg nii armas ja hubane tudengilinnake, et sellesse on lihtne ära armuda ja siin ennast hästi tunda. Siiski suhtlen tihti kirja, meili või Skype'i teel sõprade ja sugulastega. Seni kuni kallite inimeste hää on meeles, tunnen, et pole see Prantsusmaa midagi nii kaugel.

Kuidas oma vaba aega sisustad?

Vaba aega püüan sisustada aktiivselt, näiteks spordiga või koosviibimistega. Üliõpilaskonnad korraldavad palju erinevaid

üritusi, mis on ka kohalike seas populaarsed. Nendest osa võttes saab aktiivselt prantsuse keelt edasi õppida. Korraldame eri kultuuride söögi õhtuid, et tutvuda erinevate toitudega, sel neljapäeval sai tehtud näiteks kartulisalatit.

Kas leiad, et igauks võiks võimaluse korral semestri või kaks välismaal viibida? Miks?

Igauks, kes on kahe vahel – kas minna või mitte –, võiks kindlasti minna. Võõras keskkonnas olemise kogemus ja selles olukorras hakkamasaamine annab kindlasti nii eluks kui ka tulevaseks karjääriks palju juurde. Samuti palju häid sõpru ja hindamatuid kontakte üle terve maailma.

Mis on olnud parim kogemus siiani? Halvim?

Halvim kogemus oli oodata kolm nädalat internetti, kuigi kõik vajalik oli juba 1. septembril olemas (pistik, juhe, arvuti, esitatud taotlus).

Parim kogemus oli vaheajal. Küllastasin Lõuna-Prantsusmaad ja elasin terve nädala prantsuse perekonnas. Väga armsas linnakeses Dignelles-Bain, mis asus orus. Loodus ümberringi oli väga ilus ja perekond võttis mind soojalt vastu, tutvustas mind kohaliku ning ümberkaudse elu, kultuuri ja erinevate toitude, juustude ja veinidega.

Mida soovitaksid teistele, kes plaanivad Erasmuse programmis osaleda?

Kindlasti võtta võimalusest kõik, mis võtta annab. Suhelda võimalikult palju kohalikega, välisüliõpilastega – väga lahe on kuulda ja mõista, miks erinevad rahvused asju erinevalt teevad või näevad, kindlasti reisida, valida erinevaid aineid ja ammutada neist maksimum.

Välismaal hakkamasaamine pole sugugi

Uus koht ja toredad inimesed mõjuvad värskendavalt.

ülesanne kergemate killast. Siiski enamuse lood erinevatest kogemustest välismaal on positiivsed ja lõppkokkuvõttes saadakse kogemustepagas terveks eluks. Meil kõigil on võimalus osa võtta Erasmuse programmist ja soovitan kõigil seda soojalt, sest millal siis veel kui mitte praegu.

Life in Beijing vol. 2

Kaspar Kägu
kaspar.kagu@ebs.ee

Uku's adventures in Beijing continue. Here are some extracts from Uku's blog.

Golden week

I have decided to make a commitment to learn Chinese on a basic level. Chinese is the most spoken language in the World and the future seems to favor it - I am going to invest my time into learning the basics. It's not going to be easy. Fiona helped us with the pronunciation on Wednesday - hearing us speak was funny for her. Although Mandarin Chinese is considered the simplest, it is still very difficult. Every word has 4 meanings depending upon how one decides to stress it.

By the way, Southern people are considered to be smarter and have better manors than the people up North. On the other hand people are unfriendly and money-oriented in the South. Shanghai would also be better for work, because there is more money circulating.

I have had some problems with my visa. I got an X (1 year) visa in Estonia; everybody else here has an F visa (6 months). Sounds good, but... I had to go to the local hospital (only

Shanghai would also be better for work, because there is more money circulating.

1 in Beijing that services foreigners). And it is located outside the city (who had this idea?). They put me through various tests: X-Ray, EKG, HIV etc. It took me one whole day to go from doctor to doctor. 3 days later I returned for the results, everything OK - I am healthy!

Then I headed to a local police station (only 1 as well, located in other part of the city). By the way, it was my 2nd time there, because BTBU's foreign department did not know about the requirement of medical papers the first time. After waiting in several lines, I was directed to another counter. When I got the queue-ticket around 3PM, it said 1821. They were servicing 1553 at the moment. Almost

Hong Kong.

300 people before me, unbelievable. And the place was supposed to close at 4:30PM. Unfortunately, it turned out that my foreign department had filled the papers incorrectly and I had to come back the 3rd time.

This time I was upset with Chris (the head of the foreign department). His incompetency had been funny before, but everything has a limit. After explaining the situation to him - in a loud manner, things changed. The next day he went with me, brought the correct paperwork and bribed an officer to skip queue. That was quick. I've understood that corruption is widespread here; you just have to

know who is the right person for the gift.

On Tuesday we visited the famous Forbidden City. It is located in the middle of Beijing and built in the beginning of 15th century. It is the world largest surviving palace complex, covering 72ha. We spent about 5 hours there and probably saw about one third of the territory open to tourists.

Adaption process

On Wednesday I visited the Beijing Zoo with Fiona. It was extremely crowded, just impossible to move at times. The most popular exhibits are the Giant Pandas. However, it took some elbow effort at times, i.e. to work

our way through the crowd. For students, the ticket cost only 30RMB, but most of the indoor exhibits such as the Pandas and Penguins needed another ticket (10RMB each). Is it expensive for locals? I reckon yes. For example, teachers make about 3000RMB (300€) to 4000RMB (400€) a month, regular workers about 2000RMB.

As you might guess, potatoes are not very common in China - nor other dishes from Europe. That means rice, rice and some more rice - every day. I think I have done quite well under the circumstances, but I will be keeping off rice when I leave China. On the other hand, local food is inexpensive and tasty. For example, one can buy 5 dishes and 5 bowls of rice (free refill) for 30RMB (3€) at the school cafeteria. And this will feed 7 to 9 people. Not bad! And it is interesting that the food here tastes completely different (read much better) than in a Chinese restaurant back home.

On Saturday I visited the Summer Palace with the other exchange students. The expected tourist volume was 31 000. There had been up to 91 000 visitors the day before. This Palace also serves as a recreational park and many locals go there to relax (although I can't see that happening).

I have realized that also the locals understand

that there are just too many people and the situation is not getting better. For example, there is fierce competition in the job market. My friend Huodake spent one week in a special camp where he learned about performing at job interviews. The cost was around 2000RMB - it is a lot for a local. This illustrates that a differential advantage is needed for succeeding, it is not as easy as it may seem considering the size of the market and the rapid growth of the economy.

Last week I wrote about a commitment to learn Chinese - I have had almost 14 hours of Chinese classes this week. Whether it is speaking, listening, reading or writing - I've been there. I am beginning to understand the differences in pronunciation and distinguish between words in a sentence. Furthermore, I can introduce myself in Chinese, state my country and talk about things that I like.

After arriving to my accommodation, it had been 28 hours of traveling, but I still felt energetic.

Canton and Macau

I started my travel on Monday, October the 13th. The train was supposed to leave at 11AM, but it was delayed for 2 hours. After having a snack and reading a newspaper in Chinese (come on, I'm kidding – it was the China Daily) I departed from Beijing. 23 hours to go, no problem.

Guangzhou is the capital of Guangdong province with a estimated population of 13 million. The weather is hot and humid. After arriving to my accommodation, it had been 28 hours of traveling, but I still felt energetic.

The China Import and Export fair is the largest trade fair in China. At first it seems unhandleable, the place is just humongous (41 000 stands, 15 000 exhibitors on 620 000m2). However, in some time I found my way

around the place. I had done my homework - the priorities were clear.

Macau is the first and the last European colony in China. It has a population of 525 000; it is one of the most densely populated areas in the world. It is a offshore financial center and a tax haven that makes it one of the most richest cities in the world.

We headed to MGM Grand Casinos Club

Macau is the highest-volume gambling centre in the world!

afterwards. The casinos in Macau cater to Chinese "gambling tourists" who usually come to spend a long weekend. Already in 2006, the gambling revenues from Macau's casinos were greater than those of Las Vegas. The Las Vegas Strip has a 50% advantage in the number of both visitors and casinos. However, Macau is the highest-volume gambling centre in the world!

Erakoguu

Uku in Hong Kong.

Street in China.

Hong Kong

I arrived to Hong-Kong by ferry from Macau. I was flabbergasted after my first hours. This cosmopolitan center with a population of nearly 7 million is just mind-boggling. The atmosphere, the people, the contrast between

The atmosphere, the people, the contrast between Chinese and Western culture – outstanding!

Chinese and Western culture – outstanding!

Hong-Kong, Macau and Taiwan use the “one country, two systems” principle. Basically it means that they have their own government, but foreign affairs are controlled from Beijing. To enter Macau and Hong-Kong is visa-free for Estonian citizens. However, one needs a Chinese visa to get back to the mainland.

I was to many places during my 6-day stay. However, there are still many places to explore. I would bring out three most notable sights and some areas I would recommend to go.

Firstly, Victoria Peak will give a fantastic view over the Hong-Kong Island. One can take the Peak Tram up the hill – the view is fantastic. There

is also a Madame Tussaud’s museum and many boutique shops located in the shopping mall. I was there with Emily who is a local

video-editor for TV programmes. From her I also found out that undergraduates earn about 500€ and freshly graduated around 1000€. The numbers differ a great deal from salaries in Beijing (e.g. a teacher earns 400€).

Secondly, the TST Symphony Of Lights is a must! One can enjoy a walk in the Avenue of Stars (Chinese version of Hollywood Walk of Fame) and then see the show at 8PM (15min long). Fantastic! It’s like nothing I’ve seen before. All the skyscrapers on Hong-Kong Island light up in accordance with music – a dazzling lightshow. By the way, Hong-Kong has the world’s greatest number of skyscrapers, more than 7500.

Thirdly, the Big Buddha statue (world’s tallest seated outdoor Buddha). I took the 5.7km cable car to the Ngong Ping Village. The Po Lin Monastery is also located there. I attended a Buddhist monk gathering and headed to see the Big Buddha. As a coincidence, on Saturday

Undergraduates earn about 500€ and freshly graduated around 1000€.

night I met a Swede who is actually living in the monastery for psychology-research purposes.

In addition to this selection, I enjoyed many other places. The Mongkok area in Kowloon with its Temple Street, Lady’s market etc. is great for shopping. The name means “flourishing/busy corner” in Chinese. It is usually full of people, whether going out for fresh food, clothes, consumer electronics etc. The latter are usually up to 1/3 cheaper in HK than in most places.

The couch surfing experience turned out to be fantastic. In Guangzhou I stayed with Nola, an Australian who is working as an English teacher. In Macau, I hooked up with Lena from Germany and Lisa from Sweden. They introduced me to their friends and we had lots of fun. Cherie, a 36y old Hongkonger hosted me during my stay in HK. From this experience I learned that the greatest advantage is getting the insights that otherwise would be difficult to come by. What’s more, it is just fun.

Everyday life

I was to the Great Wall last week. According to my Chinese friends, one has to visit it to become a man - I am finally there. But it took some effort, i.e. waking up at 6AM as it takes 4 hours to get there (from BTBU). We chose the less-touristy option that has picturesque views. That meant taking a 10km hike on the more than 6000km long fortress. It took us one whole day for the trip, but so do other sights usually.

I feel adjusted to the pace of life in Beijing. Thus the first emotions are dealt with and a bit different perspectives are following. I understand where I stand and where I want to go. Mandarin Chinese is still one of my priorities - currently 14h a week in school. On one hand, the language part is tricky, because another dialect (Cantonese) is spoken in the south where most of the big business is. On the other hand, Mandarin is the official dialect and it is taught in schools. I reckon it will be the right choice in long-term. I can currently recognize about 100 Chinese characters and about 1500 are necessary to read a newspaper.

Read more about Uku’s adventures in China from our next newspaper!

EBS 20. Anniversary Ceremony and Ball

*December 20, in Estonia Concert Hall
at 18.00*

Music by

Police Orchestra Big Band

Airi Albre & Margus Jürisson

Hosts:

Grete Mägi & Jüri Kriisemann

Tickets available from EBS Student Council room 208 from December 1

Presale for first 100 tickets - 390 EEK

Presale for second 100 tickets - 450 EEK

Last presale tickets - 550 EEK

** ticket is valid for one person*

** ticket grants drink and canapés*

Dresscode is dinner jacket.

ALTIA
— ESTI —

Estonian Business School

For more information visit www.ebs.ee/ebs20 or +372 665 1366

Kas oled mõelnud töötamisest välismaal?

Liisa Toomlaid
tudengileht@ebs.ee

Nüüd on sul suurepärane võimalus lugeda kolme tütarlapse kogemustest Euroopas töötades. Kõik nad töötasid eri riikides, pidasid erinevaid ameteid, elasid läbi mitmesuguseid seiklusi ja said palju uusi kogemusi terveks eluks.

Kadri Lehiste

Töötasin läinud suvel Saksamaal Karl Storz Endoskope firmas. Ettevõtte toodab meditsiiniinstrumente ja nende peakontor asub väikeses linnas nimega Tuttlingen. Päikeseline Bodensee järv asus kõigest pooltunnise rongisõidu kaugusel. Tööle sinna sain tutvuse kaudu. Pearaamatupidaja, kes juhtumisi on eestlane, vajas suveks abilist. Nii ma sattusingi siis sinna raamatupidaja assistendiks. Kuna ma tööl suhtlesin kõige rohkem pearaamatupidaja ning Eestis asuvate kolleegidega, siis oli ka töökeekeks eesti keel. Sakslastest töökaaslastega rääkisin üldjuhul inglise keeles, kuid siiski ei pääsenud ma ka saksa keele purssimisest.

Elamise organiseeris ja maksis kinni firma. See asus ühe toreda vanapaari majas. Seal oli eraldatud mulle terve teine korrus, mis oli tehtud korteriks: kolm tuba ja suur rõdu, kõik vajalik olemas. Vanapaar oli üpriski jutukas ja nad käisid tihti uurimas, kuidas mul läheb

Liisa Cannes'i filmifestivalil.

ja kas kõik vajalik on olemas. Peale saksa ja portugali keele nad ühtegi muud keelt ei rääkinud. Samuti tuli saksa keeles suhelda ka restoranides, poodides, pagariärides.

Välismaale tööle soovitatakse minna kõigil, kellel selline soov olemas. Kuigi ma ei saa öelda, et mu saksa keel oleks oluliselt paranenud, siis mingi progress on kindlasti toimunud. Omandasin algteadmised raamatupidamises, kuna ülemus seletas ülesandeid andes alati arusaadavalt lahti, miks ja kuidas midagi tehakse. Samuti õppisin saama hakkama väljaspool Eestit. Ka seda, kuidas hakkama saada vähese saksa keele oskusega, kuna inglise keelega seal igal pool läbi ei aja. See andis mulle kindlasti juurde nii enesekindlust, pealehakkamist kui ka julgust.

Liisa Toomlaid

Kui ma 2004. aastal keskkooli lõpetasin, olin otsustanud, et mingiks ajaks võtan aja maha ja lähen kusagile Euroopasse tööle. Praegu tagasi vaadates tundub see väga naljakas, kuidas ma 18aastasena, üheotsa pileti ja paari tuhande krooniga nii enesekindlalt lennujaamast oma teekonda alustasin. Tollel hetkel olin veendunud, et elu välismaal on palju parem kui Eestis. Mõnes mõttes ei pidanud ma kunagi pettuma ja oma sõnu sööma, aga küll ei olnud mul õigus selles, et kõik tuleb kergelt kätte. Mina valisin välismaal töötamiseks ühe tüüpilisema viisi. Nimelt läksin Šveitsi

lapsehoidjaks. Töö leidsin agentuuri kaudu, et mitte sattuda nii õelda hullemat sorti portsu otsa. Praegu võin öelda, et kolme aasta jooksu, mil seal töötasin, vedas mul väga, sest pered olid kõik super head ja siiani on säilinud ülimalt soojad suhted. Ühesõnaga, mul õnnestus saada veel kolm pere lisaks.

Kõik ei olnud muidugi alati väga lilleline. Agentuur, mille kaudu Eestist läksin, lubas mulle imeasju kokku, aga kohapeal selgus, et asjad päris nii ei ole. Elasin küll vapustavalt ilusa Genfi järve ääres suures eramajas, aga tööd alustades selgus, et tuli teha asju, mida Eesti agentuur ei võtnud vaevaks mainida. Kõige toredam oli see, kui esimesel õhtul pärast väga sooja vastuvõttu tuli pereema suure pika nimekirjaga, mida ma kõike järgmisel päeval tegema pean. Triikima, pesu pesema, maja koristama, lapsi kasima, viima, tooma jne. Samal päeval selgus, et neil on veel majas merisiga ja jänes. Mind viimased otseloomulikult ei häirinud, aga selliseid asju peab kindlasti agentuurist küsima, sest mõnel inimesel võib näiteks allergia olla.

Igas peres, kus ma töötasin, oli selliseid mõnusaide hetki, mil sai hinge tõmmata. Kui mähkmete vahetamine ja koristamine juba käpas oli, siis oli küllalt palju aega sellisteks mõnusateks puhkehetkedeks, et natukene hinge tõmmata.

Samas ei puudunud ka momendid, kus hing tahtis kinni jääda. Näiteks seik, kus minu

Kadri oma töökoha ees.

pisikene nelja-aastane lapsuke mängunurgast jooksu pani ja ma teda mööda massiivset IKEA keskust koos üheaastase sülelapsena taga otsisin. Need oli ausalt mu elu pikimad 5 minutit. Lapsehoidjana töötades ei tohi sa isegi kaheks minutiks WCsse minna, sest kui ma seda tegin, siis õnnestus neil kahel „tarkpeal” akna peale ronida ja aken lahti teha, nelja-aastane ees ja üheaastane rõõmsalt järele roomates. Need hetked võtavad hingetuks. Pärast seda ei julgenud ma neid endast üle ühe meetri kaugemale lasta ja vahel tuli isegi mõte nad nõõriga enda külge siduda.

Õnneks on Šveits heaoluriik ja inimesed arvestavad üksteisega. Autotee ääres lastega kõndides vähendati meist möödudes lausa kiirust. Kui päris aus olla, siis oli ülimalt mõnus seal elada. Palk ei olnud kõige suurem, arvestades kohalikke hindu. Siiski õnnestus mul alati väga lahedalt ära elada. Reisisin palju ringi Prantsusmaal, Hispaanias, Saksamaal, Itaalias jne. Õppisin prantsuse keele selgeks. Suviti mõnulesime sõpradega järve ääres, nautides vaadet Alpidele. Tihti ärkasime talvel laupäeval juba kell kuus, et suusatama minna. Mõtlesin, et ei tea, kes hull nii vara ikka läheb. Rongijaama jõudes avanes väga super vaade, kui kõik perroonid olid noori täis, kes tunni kaugusel asuvasse keskustesse suusatama suundusid.

Muidugi ei saa mainimata jätta kõiki neid tutvusi, mis ma seal töötades sain. Elasin ühe aasta korteris koos Austraalia poisi, Eesti tüdrukuga ja kaks korda aastas kolisid ka prussakad meile ülevalt korruselt külla. Üleval elasid kaks noort kutti, kes enda järelt kunagi ei koristanud ja need mustuse loomad levisid üle terve korterelamu.

Välismaalased, kes Šveitsis elasid, suhtusid eestlastesse suhteliselt hästi. Mõnikord tuli ette nii-öelda sellist kahtlast suhtumist. Päriskas on siin kõiki neid seiklusi ja elamusi kirja panna, sest selleks läheks vaja väga palju paberit, aga lühidalt võin käsi südamele öelda, et see oli mu elus üks parimaid kogemusi. Sellist kogemustepagasit ei ole võimalik mitte kusagilt mujalt saada. Ühele noorele inimesele on see hea elukool ja õpetus, et elus on vaja millegi hea nimel pingutada ja ohvreid tuua. Ka mina nutsin esimesed pool aastat iga hommik ja olin valmis koju tagasi lendama. Õnneks seda ei juhtunud ja suurelt olen võlgu selle oma suurepärasele ja kallile

perele, kes veetsid telefoni otsas tunde, mind kordamööda lohutades. Mu ema meenutab siiani seda päeva, kui tal enam telefon ei helisenud ja siis ta teadis, et minuga on kõik korras ja olen lõpuks oma koduigatsusest üle saanud. Soovitan kõigil kasutada võimalust elada ja töötada välismaal.

Moonika Safronov

Küprosele tööle sain ma tänu Eestis tegutsevale vahendusfirmale. Alguses läksin Itaalia restorani ettekandjaks, vähemalt mu Eestis allkirjastatud leping väitis seda. Sinna jõudes pidin poolteist kuud ettekandjana töötama hoopis pubis, sest restoran polnud veel avatudki. Hiljem kui restoran avati, anti mulle valida, kas soovin jätkata pubis või soovin edasi töötada restoranis. Otsustasin, et lähen tööle restorani ettekandjaks, nagu ka minu lepingus algselt kirjas oli.

Ütleme nii, et restoranist – eestlaste mõistes – oli asi väga kaugel. Pigem oli tegu söökla või lihtsalt toitlustuskohaga. Tööd oli üsna palju ja töö oli suhteliselt raske. Näiteks selgus kohapeal, et töökohustuste hulka kuulub ka koristamine. Samas ma ei kurda, sest hakkasin seda tööd nautima ja mul oli tore. Pean siinkohal kindlasti mainima, et selleks, et saada nauditav töö ja hea õhkkond, peab kohe alguses oma tööandjale mõista andma, et oled ajudega inimene ja suudad enda eest seista ja et sind pole kerge ära kasutada, pannes tegema kõike võimalikku. Leian, et väga tähtis on välismaale tööle minnes selgeks teha endale oma õigused ja seadused, mis sulle seal abiks võiks olla.

Elamistingimused olid mul küllaltki head ja hiljem end tõestades need isegi paranesid. Palga üle ei saa kurta ja mainima peaks ka seda, et söök oli tasuta ja vapustavalt hea. Samas kohtasin ma seal eestlasi ja muust rahvusest inimesi, kes töötasid nagu orjad. Olid kohutavad elamistingimused, nii et nad kohati eelistasid nn kodule rannaliiva. Tihti tuli neil välja kannatada äärmiselt üleolevat ja halvustavat suhtumist ning loomulikult palju kordi juhtus neil nii, et tehtud töö eest ei makstud palka. Aitasin ise nelja inimest elamise, raha ja toiduga, sest lihtsalt nii kahju oli neist.

Küprosel on väga levinud nn onupojapoliitika, seega kui kedagi tunned, on sul eelised teiste

Moonika Safronov Küprosel.

ees tööle saamisel. Tänu onupojapoliitikale sain ka mina endale pärast restorani sulgemist hooaja lõpus uue ja palju parema töö. Küprosel ei teata midagi töövestlustest ja isegi leping on tähtsusetu paberijupp. Siiski on tegu ausamate inimestega kui mujal maailmas. Kui on sulle silma vaadatud ja öeldud, et su palk ja tingimused on sellised ja sellised, siis üldjuhul see ka nii on.

Minu uus töökoht oli Hertzi autorendis. Olin klienditeenindaja ja kuna olin hea töötaja, sain lisaks heale palgale ka tööauto kasutamise õiguse ja bensiinijaama limiteerimata krediitkaardi. Ma tõesti ei saanud kurta mitte millegi üle. Kuid samas tean juhtumeid, kus inimesed on väga hädas olnud ja võiksin lausa öelda, et enam kohtab neid, kellel on raskusi ühe või teise asjaga, kui neid, kes on kõigea rahul.

See kogemus on mind muutnud hoopis teiseks inimeseks, mu silmaring on avaram ja ma olen õppinud end kaitsma ning kehtestama. Andsin ka oma õele võimaluse suvel koolivaheajal kogeda välismaal töötamist ja ka tema jäi väga rahule. Ma soovitan kõigil minna vähemalt üheks suveks kuskile välismaale tööle. Enne aga tehke selgeks, kuhu lähete, mis teid ees ootab ja mis tingimused sellel töö on. Ärge kartke välja öelda, kui teile miski ei meeldi. Olen seda teinud ja näinud, et ka kõige hirmsam ja kardetum ülemus lõpuks mõistab. Soovin kõigile positiivseid kogemusi ja palju edu välismaale tööle minnes!

Estonian Business School

Tänased noored on tuleviku eestvedajad

Nele Koduvere

Kodanikualgatus ning vabatahtlik töö on enamikule eestlastest võõras. Riigilt nõutakse, et elamistingimused ning elukeskkond oleksid head. Aga kui palju inimesed ise panustavad ümbritsevasse, et seda parandada ning endale meeldivamaks teha? Kodanikualgatus võrreldes heaoluühiskonna riikidega on Eestis madal.

Vähemuses on need, kes aitavad ühiskonnas valupunkte parandada. Kerge on kritiseerida, kui miski halvasti on, aga see ei kiirenda probleemide lahendamise protsesse. Ise tuleb käed külge panna ja midagi ära teha! Riik ei ole pelgalt parlament ja riigikogu, vaid kodanikud ise. Iga kodanik saab vastavalt oma võimalustele, ajale ja huvile panustada paremasse ühiskonda, kus on rahulolevad ja õnnelikumad inimesed.

Passiivsust leiab igal elualal ja vanusegruppides, ka noorte seas. Õnneks leidub palju positiivseid näiteid. Eeskujuks ühiskondlike kitsaskohtade lahendamisel võime tuua Heateo Sihtasutuse, „Teeme ära” algatuse ning paljud aktiivsete kodanike ühendused, sealhulgas noorteorganisatsioonid.

Üheks selliseks näiteks on ka maailma suurim tudengiorganisatsioon AIESEC, mille liikmed tegelevad lisaks ülikoolihariduse omandamisele ka mitteformaalselt iseenda arendamisega ning hoolivad ühiskonnas toimuvast, räägivad aktiivselt kaasa ja panustavad selle arengusse.

AIESEC usub, et kõige tõhusam on ühiskonnas midagi korda saata just ettevõtlike inimeste kaudu. Seepärast on AIESECi eesmärk arendada selliseid inimesi, kellest saaksid tuleviku liidrid ja kes pärast organisatsioonist lahkumist suudaksid ning tahaksid luua ühiskonnas positiivseid muutuseid.

Tuleviku eestvedajate arendamiseks korraldab AIESEC ühiskonnas olulistel teemadel projekte ja seminare. Kõige enam pöörame tähelepanu järgmistele teemale: ettevõtlus, infotehnoloogia, haridus, HIV/AIDS, finants, ärieticika ja ettevõtte ühiskondlik vastutus.

Alates 2004. aastast korraldame noortele suunatud Eesti suurimat mitteformaalse hariduse projekti „Klapid eesti!”. Selle õppesarja raames esinevad noortele tasuta avaliku elu tegelased, elukutselised koolitajad ning ettevõtete juhid.

Kolm kuni neli korda aastas korraldame ka ühapäevaseid noortekonverentse, mis on kõigile soovijatele avatud. Nendega loome aktiivsetele noortele intensiivse õppekeskkonna, kus töötubades ja aruteludes ise aktiivselt osaleda ja kaasa rääkida.

Tänu AIESECis saadud kogemusele – võtta julgelt enda õlgadele liidriroll – töötavad AIESECi vilistlased tähtsamates erasektori ja riigiasutustes, samuti mittetulundussektoris ning panustavad jätkuvalt ühiskonna arendamisse. AIESEC Eesti vilistlasi võib lisaks mitmetele ettevõtetele ja riigiametitele leida ka näiteks „Noored kooli” programmi, Terve Eesti Sihtasutuse ja Vastutustundliku Ettevõtluse Foorumi juhtivatelt kohtadelt.

AIESEC toob kokku aktiivsed noored.

Aktiivsed ning ühiskonnast hoolivad inimesed, kes tahavad võtta asjade käekäigu juhtimise rolli enda kanda, tagavad tulevikus meie elukeskkonna jätkusuutliku heaolu ning soodustavad sellega ka kogu ühiskonna arengut.

Estonian Business School

Mis on AIESEC?

AIESEC on iseseisev mittepoliitiline kasumit mittetaotlev rahvusvaheline üliõpilaste juhitud hariduslik organisatsioon, mis ühendab enesearendamisest, globaalsetest küsimustest ja juhtimisteedest huvitatuid kõrgkoolide tudengeid ja äsja lõpetanud.

AIESEC arendab ettevõtlikest ja teotahtelistest noortest sellised inimesed, kellest saaksid tuleviku liidrid ja kes pärast organisatsioonist lahkumist suudaksid ning tahaksid ühiskonnas luua positiivseid muutuseid.

Üheks AIESECi suurimaks tugevuseks on organisatsiooni võime viia läbi rahvusvahelise praktikavahetusprogrammi, konverentside ja virtuaalsete töövahendite kokku aktiivsed noored ja ettevõtted üle kogu maailma.

28 000 liiget ligikaudu 1100 ülikoolist ja rohkem kui 100 riigist üle maailma moodustavad AIESECi võrgustiku põhiosa. Eesmärk on omandada praktilisi kogemusi rahvusvahelise organisatsiooni juhtimises, enne kui suundutakse tööle ettevõtlusesse või teistesse organisatsioonidesse.

Globaalselt on AIESECil üle 5000 koostööpartneri, korraldame aastas ligikaudu 4400 praktikavahetust ning üle 350 konverentsi.

Lisainformatsioon kodulehel www.ee.aiesec.org!

EBS Kammerkoori

Jõulukontsert

18. detsember kell 19.00
Niguliste kirikus

Kaasa teevad **Chalice** ja **Jürmo Eespere** (klaveril)

www.ebsikas.ee